

A FŐHADNAGY HALÁLA

(Ezredvégi Petőfi)

„Készülök édesanyámhoz”

Felkoncoltan fekszem a fűben.
Áttáncolnak testem fölött lovak.
Rám ereszkednek esték árnya,
az eddig-valók legkomorábbja.
Érző sebeim véredek marják,
mert eldurvult a játszma,
húsomba is bele-bele vájnak.
Átok szelében senyved a Lélek.
Tudom magamról – félek, félek!
A pokol lakatját ellene vélem
talán nézi béna kezem Isten,
szeretném Anyám óvó tekintetét,
ha megvédene tán,
ha megérintene erejével,
vesszen törzsem, lábam, térdem,
csak emelkedjem,
emelkedjek halálomig
az Ég felé, magosba –
az Ég felé, földbe érve!

Vasi Ferenc Zoltán